

Sessió 9: Lliçons d'una escola de negocis per a la família i la comunitat.

Resum de la xerrada de Mn. Àlex Serra: “Liderar amb visió 360° la família” del dijous 21 de maig de 2026

1.Introducció: què pot ensenyar una escola de negocis a una família?

El punt de partida d'aquesta xerrada pot semblar sorprenent: un sacerdot que va a una escola de negocis per rebre formació sobre direcció d'empreses i descobreix que moltes eines utilitzades per gestionar organitzacions poden il·luminar també la vida familiar. No perquè una família sigui una empresa —de fet, Mn. Àlex insisteix diverses vegades que no ho és—, sinó perquè una família també necessita visió, cura, temps, organització i amor concret.

La gran intuïció de la ponència és aquesta: **si les persones dediquen tant esforç a tenir cura d'empreses, projectes i carreres professionals, per què no dedicar almenys la mateixa cura al projecte més important de la vida, que és la família?**

La família no es pot improvisar contínuament. Necessita temps per pensar, conversar, discernir i mirar el futur. Molts pares prenen decisions importants sobre la seva feina, fan plans a tres o cinc anys vista, però poques vegades s'asseuen a preguntar-se: **“Com volem estar com a matrimoni, d'aquí a cinc anys?”** o **“Quina persona volem ajudar a edificar en els nostres fills?”**

El gran missatge d'aquesta reflexió és que **la família mereix una mirada intencional, amorosa i esperançada.**

2. Dirigir una família no és manar. És estimar mirant lluny

Una de les preguntes centrals de la xerrada és: què vol dir dirigir una família?

Al món empresarial, dirigir implica tenir visió, ordenar prioritats, pensar en el futur i cuidar les persones. A casa passa una cosa semblant, però amb una diferència fonamental: **la família no funciona per resultats, sinó per amor.**

Els pares no són “directius” perquè manin més, sinó perquè estan cridats a ajudar a créixer els qui tenen al seu costat. Dirigir una família significa:

- Tenir el cor posat en la família.
- Pensar cap a on volem caminar junts.
- Decidir què és realment prioritari.
- Aprendre a endreçar la vida quotidiana des de l'amor.

Mn. Àlex insisteix en una idea força: **moltes vegades dediquem més temps a pensar sobre un projecte laboral que a la nostra pròpia família**, quan precisament la família és l'única cosa que veritablement roman.

Les feines canvien, les empreses passen, els projectes s'acaben. Però els vincles familiars —encara que evolucionin— romanen tota la vida.

Per això proposa una pregunta senzilla, però poderosa:

Estem invertint en la nostra família amb la mateixa intenció amb què invertim en altres àrees importants de la nostra vida?

3. La visió “360º” de la família

Un dels aprenentatges més importants del programa de direcció va ser aprendre a mirar la realitat des de molts angles. A les empreses s'estudien totes les variables: persones, recursos, riscos, comunicació, entorn, objectius...

Aplicat a la família, això vol dir aprendre a mirar la llar de forma integral.

Es proposen sis dimensions:

1 - Direcció: cap a on anem?

Tota família necessita una direcció compartida.

No es tracta de tenir-ho tot controlat, sinó de preguntar-se:

- Què volem cuidar especialment aquest any?
- Quins valors volem transmetre?
- Quin tipus de família somiem ser?

Sense direcció, el dia a dia s'acaba imposant.

2 - Persones: com ens cuidem?

Cada fill és diferent. Cada persona necessita diferents coses.

Una de les tasques més importants dels pares és descobrir el do únic de cada fill, sense comparacions.

No tothom brillarà en les mateixes coses, ni creixerà al mateix ritme.

La pregunta no és: “Com puc aconseguir que sigui com jo esperava?”

Sinó: **“Qui és realment aquest fill i com puc ajudar-lo a desplegar el millor de si?”**

3 - Comunicació: com ens parlem

La manera de parlar a casa educa profundament.

Els fills no només aprenen del que es diu, sinó de com es diuen les coses.

Com es parlen els esposos?

Com es gestionen els desacords?

Com es demana perdó?

4 - Organització: fer possible el dia a dia

Les famílies tenen horaris, cansancis, molta feina i poc temps.

Organitzar no vol dir rigidesa, sinó crear espai per a allò important.

Una pregunta suggeridora que apareix és:

Quina conversa evitaria molts problemes a casa?

Moltes tensions familiars neixen de no parlar-ne a temps.

5 - Recursos

Què tenim? Com ho cuidem? Com ho administrem a curt, mitjà i llarg termini?

6 - Entorn

A qui obrim casa nostra?

Educar també significa ajudar a comprendre el món, acompanyar amb preguntes, ensenyar a mirar els altres amb humanitat.

Mn. Àlex subratlla una cosa molt bonica: **els fills aprenen a estimar veient estimar.**

Quan els pares acullen, respecten i expliquen la realitat amb serenitat, estan formant persones obertes i compassives.

4. Aplicacions concretes

A casa

Proposar-se fer una conversa mensual matrimonial. Sense mòbils.

Educació

Descobrir el do únic de cada fill. No comparar germans. Posar paraules al que admirem dels nostres fills i de la parella.

Conflictes

No anar a dormir enfadats. La primera frase del matí pot marcar el to de tota la jornada.

La fe: el cor de la casa

- Beneir la taula, amb senzillesa, abans de dinar, agraïment al final del dia.
- Compartir l'Evangeli del diumenge, participar de l'Eucaristia.
- Viure la comunitat parroquial.
- Ensenyar a confiar en Déu.
- Mostrar la profunditat de la fe.

La fe no es transmet amb discursos llargs, sinó amb gestos petits i constants. Pregar. Ens cal perdre la por de mostrar la nostra fe.

Els fills aprenen sobre Déu veient la fe viscuda en els pares.

5. Les quatre virtuts per governar una família

Inspirant-se en una classe d'ètica, Mn. Àlex recorda les quatre virtuts fonamentals per a qualsevol llar:

Prudència

Penseu abans d'actuar. Discernir abans de decidir.

No reaccionar impulsivament. Escoltar abans de corregir.

Especialment important en temps de conflicte o adolescència.

Justícia

Donar a cadascú el que necessita.

No tothom necessita el mateix. Estimar justament significa mirar cada persona de manera concreta.

Fortalesa

No abandoneu quan les coses costen.

Hi ha moments familiars molt difícils: cansament, adolescència, ferides, incomprensions.

La fortalesa és romandre.

Els pares no deixen de ser pares quan tot es complica.

Temprança

Aprendre l'equilibri.

Saber quan insistir i quan esperar.

Saber quan parlar i quan callar.

Saber quan exigir i quan acompanyar.

6. La família com a Església domèstica

Així és presentada per Sant Joan Pau II a la seva encíclica *Familiaris consortio* (1981)

Fer comunitat de Vida i Amor ("mini-homilia" diària).

Servir la vida: acollir els fills, les persones grans, els que són diferents.

Participar a la societat. No tancar-se a casa, sensatesa. Aprendre de les equivocacions.

Compartir la Fe: la família com a primer lloc d'anunci de l'Evangelí, amb visió a llarg termini.

L'exposició conclou recordant una intuïció preciosa de Sant Joan Pau II:

“El futur de la humanitat passa per la família.”

Liderar no és fer més coses, sinó saber ser on se'ns demana.

No una estructura perfecta, No un lloc sense conflictes, No un espai on tot surt bé.

Si “ordenem” millor la nostra família, podem estimar millor.

Per acabar, ens mostra el vídeo de Nadal del 2018 d'una empresa on s'expliciten alguns aspectes tractats a la xerrada:

<https://www.youtube.com/watch?v=RFJOL0PutH8>

El més important que tenim a la nostra vida és la família.

Que la feina mai passi per davant de les persones i que l'amor viscut a casa segueixi sent la nostra inversió més important.

Preguntes

Us convidem a reflexionar sobre les qüestions següents per compartir amb el grup:

1. Si mirem la nostra família a cinc anys vista, què ens agradaria cuidar o enfortir especialment?
2. Quin hàbit concret ens podria ajudar a millorar la comunicació i el temps compartit a casa?
3. Quin do especial veiem en cada membre de la nostra família i com podríem ajudar-lo a créixer?